

Öt év átfekvésben...

Sajátos zsörtölődés

A munkáját 2006-ban indító Elnökség az első ülések egyikén (szept. 27.) hosszasan megvitattott, fura határozatot (a számát nézve – 13. – nem a szerencsések közül való) hozott: a Kötüntetések Adományozási Szabályzatát módosítani javasolta, amely módosítás – az Elnökség nézete szerint – az OEE Alapszabályát nem érinti. A javaslat szerint, az iménti „Szabályzat 5. sz. mellékletén a 'Javaslat egyesületi kötüntetésekre' meg kell különböztetni és fel kell tüntetni az „Erdőmérnök” és „Erdésztechnikus” pályázatot.”

Már a téma tárgyalásának az időzítése is szokatlan, ennél fontosabb ügyek is terhelik az új Elnökség napirendjét (az új Elnökség más, az indításnál és általában is fontos munkáinak hangot, illetve helyet is adott az E. L.). Mi válthatott ki ezek közben kötüntetés-módosító ingereket? Amely módosítások állítólag az Alapszabályt nem érintik.

Mert ti. az OEE-nek Alapszabály adta lehetősége, hogy elismerő díjakat alapítson, adományozzon. Ennyiben érintetetlen, módosításilag is. Ennyiben ne is érintsük! Annyiban se érintsük, viszont őszintén ismerjük el, hogy elismerés (díj, elismerő oklevél, tiszteletbeli tagság) alapításában és adományozásában, módosításában – egységre vetítve – az elmúlt 50 év egyik vezető magyar szakegyesülete az OEE.

A kötüntetési javaslatként módosítva készíthető „Erdőmérnök” és „Erdésztechnikus” pályázat, az Alapszabály-módosítást – ha nem is ilyen nyilvánvalóan – azért sem sűrolja, mert az Alapszabályba az idő teltével valahogyan beleértendő, hogy az egyenlőnek meghirdetett tagi kötelezettségek és jogosultságok valójában mégiscsak „mérnöki”, meg „technikusi” jogosultsági kategóriák az itt említett elismerési vonatkozásban. Az a kis surrogás sem szabály-tülső talán, ami a két pályázati kategórián kívül lehetlenyi finomsággal lavíroz Alapszabály mentén és Kötüntetési Szabályzat iránt:

ti.: a se nem „Erdőmérnök”, se nem „Erdésztechnikus” potenciális Kaán-díjazottak tituluszának feltüntetése az 5. sz. mellékleten. – Na, jó! – A Díjbizottságnak nem kell majd minden javaslatot az utolsó betűig bogarásznia. Elég a „feltüntetésre” pillantani, aztán már csak arra vigyázni, nehogy túl kevés mérnök kerüljön javaslatában az Elnökség meg a Közgyűlés elé, ahol a *küldöttek tag-*

arányos technikus bányada nem hagy nekik se Bedőt, se Kaánt.

De mit is beszéltek! – Hogy nem hagy-e? – Olyannyira hagy, hogy a *full-os* (29 fő, *nagyrészt – nyilván – technikusként érdekelte küldött a* hetvenből, amint illik!) 2006. december 8-i ünnepélyes székházi közgyűlésen közfelkiáltással dekrétumot fogadtak el, Decrett József Emlékérem alapításáról!

Hurrá, Bedő! – Hurrá, Kaán! – Hurrá, *Didzsi!* – harsoghatja már *mai utcai nyelven* a köz.

Az alapítást előkészítő E. L-beli híradásoknál vagy a *határozat kibírdetésénél az Alapszabály és az eddigi Kötüntetési Szabályzat érintettségéről* már nem esett szó. Tehát ezután **esetleg még érheti bedős, vagy kaános elismerés az adott helyen feltüntetett „Erdésztechnikust” is, mint ezelőtt is sokakat feltüntetés nélkül.** Nagy a valószínűsége **viszont**, hogy az Alapszabály egyértelműen ezt sugárzó demokratizmusát, díszkréten a Decrett-en gyakorolja a *küldöttek – nyilván – tagarányos technikus része (ld.: a 2007–2011 közötti öt év egyetlen nem „Decrettes” technikusát! 2011-ben pedig már egy Decrett-émlékéremet is sikerült megspórolni!)* Itt se érte csorba tehát az Alapszabályt. A 'felhozatal' silányodhatott bizonyára.

A Decrett József Emlékérem az esetlegesen *országos bírnévre szert nem tett* (így! – mint D. J. járt annó dacumál az országos szakmai hírnévvél), középfokú végzettségű élő erdészek mellé is kerülhet. Azért a hírnév miatt – szerintem – nem kellett volna alapítani, hiszen Bedő vagy Kaán-Emlékérem számtalanszor adományozódott már országos hírnévtől mentes személyek esetében. Épp az alapítás előtti napokban mondta valaki, hogy az eddigi díjak alapításától kezdve tetszőleges éveket választhatok, ő pedig azoknak az éveknél a kötüntetettjeiből választ olyan neveket, amelyek viselőit a régió kivül tizből tiz átlagos egyesületi tag nem ismeri. (Egy esetben bukott! Az 1990-es listába véletlenül beletrafáltam: nem adták ki a díjakat! – Ez hogy lehetett?!) Tehát nem az ismertség vagy a nem ismertség a javaslatba kerülés küszöbszintje, hanem egészséges vagy egészségtelen szakmai, kollegiális, emberi, egyesületi tagi tolerancia! Vagyis: a *szolgálati* isteni fényben tündöklésből (mérnök-fir-

ma) és az ész és értelem nélküli véglety-ségből (technikus-balek) az egymás irányába tekintés, *szerény, tiszta szemmel*, egészségesebbnek *látszik. Ha* már egység-erősítő, egyesületi oldalról *nézzük.*

Az előbb citált demokratizmusról egy *ostoba* gyakorlat villan fel a közeli napokból. Egyik patinás hazai 'szakmai' szövetség alapszabályát olvastam át, amelyikben olyan *képtelen, tebát bádarnak mondható* kitétel található, hogy náluk a mindenkor küldöttlétszám ötödét a fiatal korosztálynak kell kitöltenie. – Hát nem örülség?! – Még mit nem?! – Pláne!

Sőt! – mondhatnák a díjalapítóink. Kossuth-díjat is csak felsőfokú végzettségűek kaphassanak, országosan ismert mérnökök, orvosok, bölcsészek, egyetemes színészek, regényírók stb. A közép-népnek, felcsereknek, iparancoknak, tanodásoknak, novellistáknak lehetne Deák a díja! A szélmalom országosan ismeretlen, köznépi harcosainak – a hűség, a kitarás, a kiegyensúlyozottság, szolgálat- és tettekészség *náluk jobban ismert (?)* EU-s megtestesítője – Sancho Panza fémjelezhetne érmet! – dönthetne egy laza napon a küldötti harmad (értsd: 1/3-os trv., ld. még: a dec. 8-i küldöttlistát). És közöttük azoknak az egyesületi tagjainknak, akik nemhogy országosan, de régióban sem *tettek szert* kiterjedt ismertségre, legfeljebb példamutatóan mértek, erdészkedtek, éltek, hatottak – mondjuk – életem át egy tájon, egy erdészkerületben.

Visszatérve a nagyon egyenlő OEE-alapszabályi tagi jogok és kötelezettségek halmazába, hogyan tükröződik az írás betűiből, a szellemiségéből a fenntebb vázolt foncsoron *azonos megítélés, a ki nem rekesztés, az elismerési lehetőségek egyenlősége* mint fennköltebb kategóriák (ld. Alaptörvény?)

A fénytörés esetleges hibája szerintem nem a foncsorban keresendő. Véleménykérés után ennek idejében hangot adtam öt éve is a régióban, a tagság egységét („... szakmai, baráti összetartás...”; „... egyenlő tagi jogok...”; „... összetartozás szellemének ápolása...” ld.: Alapszabály), egyszersmind **a létező díj-értékeket gyengítő történésnek jelezve (inkább ne trafáljak bele megint!) az újabb, már célzott elismerés alapítását.** Helyette a meglévő, patinás elismerések vagy esetleges fokozatai által megoldhatóan ítélem és tartom országosan ismert és országosan nem ismert, régióban arra érdemes mérnök, technikus, 'laikus' egyesületi tag kötüntetését.

Apatóczy István